

Többtermeléssel oálaszolunk az imperialistáknak

A Szegedi Kender dolgozói békeröpgyűléseken juttatták kifejezésre a koreai nép iránti szeretetüket és az amerikai imperialisták elleni gyűlöletüket

A nagy villamos gyári óra kismutatója épp hogy eltakarta a kettést, s alig hallgat el a műszak végét jelző sziréna, máris nagy mozgolódás támad az üzem gombolyító osztályán. A délutáni műszak dolgozói már ott várják, hogy átvesszék a gépeket. Néhány perc után újra teljes lendülettel folyik a munka. Különösen tűnik, hogy a délelőtti kényelmetlenség ellenére, hogy elvégezték napi munkájukat, senki sem igyekszik hazafelé.

Tizen, tizenötön állanak a terem egyik üresen álló részében, de a következő percekben ez a létszám már alaposan megnövekszik. Itt található a délelőtti műszak valamennyi dolgozója.

Üzemi békekisgyűlésre jöttek össze. Nem telik bele sok idő, az egyik közepén álló elvtársnő, Virágh Mária, már beszél is.

Valamennyien nagy figyelemmel hallgatják. Először szó esik Gerő elvtárs beszédéről. Virágh elvtársnő foglalkozik a terv és a munkafegyelmeg megszilárdításával. Kitér a hiányosságokra is. Azonkívül örömmel mondja el, mit tettek az üzemben Gerő elvtárs beszéde óta, a feltárt hibák kiküszöbölése érdekében.

— Üzemünkben a termelés fokozatosan növekszik — mondja. — Május hónap folyamán tervelőirányzatunkat 132 százalékra, június hónapban pedig 133 százalékra teljesítettük.

— De ez nem elég — folytatja tovább Virágh elvtársnő. — Ezt az eredményt még

növelni kell,

ha azt akarjuk, hogy tovább emelkedjék életszínelünk és ezen keresztül erősödjék a béketábor. Követnünk kell élenjáró dolgozóink példáját, szélesíteni kell üzemünkben a munkaversenyt, igyekeznünk kell, hogy minél több olyan dolgozója legyen a Szegedi Kenderfonónak, mint Makra Erzsébet, aki július 10-én már a november 7-i tervét is teljesítette. Vagy mint Szalma Imréné, aki néhány nappal ezelőtt fejezte be augusztus 8-i tervét; Bódi Szilveszterné, aki már napok óta augusztus havi tervének a második felén dolgozik.

Virágh elvtársnő ezután kitér a dél-koreai imperialista provokációra és elmondja, hogy ez a támadás nemcsak az Észak-koreai Népi Demokratikus Köztársaság ellen irányul, hanem öbök között a magyar dolgozók ellen is. Orvtámadás volt ez a Makra Erzsébetek, a Bódi Szilveszternék és a többi dolgozóitársaink eredményei ellen is. Ez mindenki előtt világos, hogy ha meggyőződünk az ellenség közénk beépített ügynökei, a jobb oldali szociáldemokraták, az elfavoltított Baloldali Kálmánok aknamunkájáról, éppen ezért nekünk még jobb és több termeléssel kell válaszolnunk a nyugati imperialisták szorosan provokációra.

Virágh elvtársnő alig fejezte be beszédét, máris átvette a szót Pásztor Lászlóné, a csebolvított egyik dolgozója Pásztorné röviden szólott az elhangzottakhoz, beszédében mégis minden benne volt. Érezhető volt az a gyűlölet, amelyet közös ellenségünk iránt érez, de tisztán sugárzott ki szavaiból az az

összinte szeretet,

amelyet a felszabadító harcat vivó koreai nép iránt érez.

— Igen, Mi többtermeléssel válaszolunk az imperialistáknak — mondotta. — Ahogy szaporodnak és erősödnék a provokációk, mi ugyanugy emeljük tevékenységeinket. Mindannyian követjük a terv teljesítésében élenjáró dolgozó társainkat.

Pásztorné beszédét kibővít

Csamangó Ferencné elvtársnő. Ő elmondja, hogy a béketábor ellenségeivel szemben csak akkor tudunk igazán eredményes harcot folytatni, ha a termelékenység emelése mellett még fokozottabb gondot fordítunk elméleti színvonalunk továbbfejlesztésére is. Csamangó elvtársnő már most felhívja dolgozó társai figyelmét, hogy a szeptemberben meginduló párt- és szakszervezeti szemináriumokon még sokkal többen vegyenek részt, mint az elmúlt évben.

Helyeslően fogadja mindenki ezt a felhívást, igazat adnak Csamangó elvtársnőnek. Jól tudják a jelenlévők, hogy a tudás, a marxizmus-leninizmus ismerete az, amely még közelebb viszi őket a Párthoz, amely szervezi és irányítja az ellenséggel vívott harcukat.

A következő felszólaló Farkas Istvánné a keresztszöszöböl. Ő a hosszulejáratu versenyszöszöbölsek jó megköltésére hívja fel a figyelmet. Elmondja, hogy a belső ellenség már ezen a vonalon is

támadást indított,

igyekszik megfélemlíteni a dolgozókat.

— Ezért történt meg az, hogy kezdetben számos dolgozó volt az üzemben, aki olyan „munkafelajánlást” tett, amit már régen teljesített — mondotta Farkas Istvánné. Az ilyen szerződések nemhogy előre segítenek, ellenkezőleg gátolják öntudatos szaktársaink munkáját.

Virágh elvtársnő válaszolt a felszólalásokra, majd röviden végetért a békegyűlés. Közben boldogan ujságolják el, hogy ez nem az első békegyűlés volt már az üzemben. Csütörtökön a gyár számos üzemrészében rendeztek

hasonló békeröpgyűléseket. A finomító, a kártoló és a javítóhely dolgozói is hasonlóképpen tiltakoztak az imperialisták koreai beavatkozása ellen. Szinte jelszóvá vált már az üzemben: „El a kezekkel Koreától!” Ez volt csütörtökön, Tóth Sándor, Bódi Jánosné, Fischer Simonné elvtársak felszólalásában, de még élesebben benne volt ez Balázs József elvtárs szavaiban, aki elmondotta, hogy a jövőben jó szervezéssel akarja dolgozó társai és saját termelését növelni. Egy csőszerező brigádot alakított. Ez a brigád rövidesen bekapcsolódik a munkaversenybe is. Nyári Antal, Balázs József és Vincze Antal, a brigád tagjai vállalták, hogy az üzem revizorok által megállapított idő helyett mindig két nappal

előbb végzik el

a soronlevő kazántisztítási, csőszerezési munkákat.

A javítóhelyben Szabados András felajánlotta, hogy munkatársaival ugynevezett „olajzóbrigádot” szervez. Ez a brigád mindig pontos időben végzi a gépek olajozását, ezzel nagyban csökkenhetik majd az eddig gyakran előforduló géptöréseket. A lehetőséghez mértén kiküszöböljük a nem ritka csapágyegéseket is. Így akarnak hozzájárulni az üzem önköltségcsökkentési tervének sikeres végrehajtásához, illetve teljesítéséhez.

A békeröpgyűlések pénteken este a délutáni műszak befejezése után tovább folytatódott az üzemben. Ma újabb röpgyűléseken nyilvánítják ki erős békeakarataikat a Szegedi Kender dolgozói, akik tettekkel bizonyítják be, hogy rájuk mindig számíthat Pártunk és a nagy Szovjetunió-vezette béketábor.

Nem lehet már félrevezetni a pusztamérgesi dolgozó parasztokat

12 új taggal gazdagodott a pusztamérgesi „Üttörő” termelőcsoport

Ahol most állok, a földosztás előtt Meszes Pál bárónak a birtoka volt. Most a pusztamérgesi „Üttörő” termelőcsoport földje. Akivel beszélek, Gyóni István, a termelőcsoport üzemi párttitkára, aki a felszabadulás előtt még Meszesnek volt a bérese, most a termelőszövetkezeti csoport egyik megbecsült tagja és a termelőcsoport felelőskedéséért, jobblétéért dolgozik.

Kezébe veszi, forgatja az igazolványomat, lassan betűzi ki a nevemet.

— Nem nagyon tudok én írni, olvasni — vallja be szégyenkezve. — Nem volt nekem alkalmam tanulni a mult rendszerben.

De annál inkább felélenkül, amikor a csoport életéről és eredményeiről beszélünk, Örömmel dicsekszik, hogy már július 7-én 100 százaléig elvégezték a cséplést. Még most cséplték az első gabonát, amit

közösen termeltek.

De már az első termés is igen szép eredményt hozott, mert holdanként 830 kilogram átlagtermést értek el roszból, ami igen jelentős eredmény a mérgesi homokon, ahol az egyénileg gazdálkodó parasztok 4—5, legjobb esetben 6 mázsa gabonát tudnak termelni. De a csoportban a jó vetőmag, a talaj jó előkészítése, a traktorszántás előnye már az első évben meghozta a csoport számára a munka gazdag gyümölcsét.

Aratás után nem hagyják parlagon heverni a földet, hanem idejében tarlóhántást végeznek és jelentős területeket vetnek be másodnövénnyel. A tarlóba vetett burgonya már kikelt, jót tett neki az elmúlt heti bőséges eső. De vetettek már öt hold kölest és négy hold csalamádét is, azonkívül 1800 szögöl zöldbabot. De most szerződtek egy hold uborkára és még négy hold babra, amit a napokban vetnek el. Így használják ki a földet gazdaságosan.

A csoport 32 hold szőlője és hét hold gyümölcsöse is

bő termést ígér.

De ehhez a csoporttagok szorgalmas munkája is nagyban hozzájárul. Tudják a dolgozók, hogy maguknak termelnek, nem a tőkésnek és kulákoknak. A szőlőmunkák időbeni elvégzésének nagy jelentősége van. Ezt tartja szem előtt Csurgó Pál is, mert szőlőpermetezésben 180 százalékat teljesített. De akadnak követői minden munkában. Itt van például Bori Mária néni, aki már nem éppen fiatal, de munkában sok fiatal lányon túlsz.

A termelőcsoport eredményei nem maradnak rejtve. Ezt látják a pusztamérgesi dolgozó parasztok is, éppen ezért már eddig tizenketten kérték a felvételüket és írták alá

a belépési nyilatkozatot.

De az érdeklődés még egyre fokozódik, mert ezenkívül több mint huszan jelentkeztek, hogy öszre be szeretnének lépni az „Üttörő” termelőcsoportba.

Ahol azonban eredmények vannak, ott az ellenség is megjelenik, hogy romboló munkájával, hazugsággal, ha kell ígérgetésekkel félrevezesse, elriassza a dolgozó parasztokat a termelőszövetkezetbe való belépéstől.

Példa erre Siroki Ferenc dolgozó kisparaszt esete is, aki be akart lépni a termelőcsoportba, de Dóci Péter, aki a Horváth testvérek mérgesi szőlőjében dolgozik évek óta mint hajesár, lebeszélte szándékáról. Azt ígérte, ha nem lép be a csoportba, egy malacot ad neki, amit nem is kell kifézni. „Majd ledolgozza” mondotta. Így akadályozza meg az ellenség, hogy a jóabb létet, a felemelkedést válassza a dolgozó parasztok a kizsákmányolás, elnyomás helyett.

A volt fasiszta csendőrök is meg-

A magyar kormány USA-hoz intézett jegyzéke megbélyegezte Washington agresszív beavatkozását a koreai nép belügyeibe

Az Egyesült Államok budapesti követsége jegyzékben bejelentette a magyar külügyminisztériumnak, hogy az USA elnöke az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának határozatára hivatkozva elrendelte a koreai tengerpart blokád alá vételét.

A magyar külügyminisztérium válaszejegyzékében mindenekelőtt leszögezi, hogy a Magyar Népköztársaság kormány a Biztonsági Tanács fenti döntését, amelyet az ENSZ

alapokmányának durva megsértésével hoztak, jogellenesnek tartja.

„A Magyar Népköztársaság kormány — hangzik a jegyzék — következőlegesen szemelött tartja a népek függetlenségéhez és önrendelkezéséhez való jogát és megállapítja, hogy az Egyesült Államoknak ez a nyílt fegyveres támadása agresszív beavatkozást jelent a koreai nép belügyeibe és ezzel veszélyeztetli a világbékét, amiért a teljes felelősség az USA kormányát terheli.”

Nyolcvanöt százaléig végeztük el a behordást Csongrád megyében

Csongrád megye dolgozó parasztsága megérlette a minisztertanács határozatát, első közzött fejezte be az aratást az egész országban. Megyénk dolgozó parasztjai ezt az elsőseget meg akarják tartani az összes nyári munkák elvégzésében is. Ezt bizonyítja, hogy megyénk dolgozó parasztjai a behordást már 85 százaléig elvégezték.

Egyes részeken, mint Hódmezővásárhelyen és Szentés környékén, ahol a dolgozó parasztok között az ellenség aknamunkája termékeny talajra talált, a behordást csak 55—60 százalékban végezték el eddig. Dorozsma, Szeged és Makó környékén 95 százalékban végezte el dolgozó parasztágunk a behordási munkát.

Válasz Hamvas püspöknek

Mély felháborodással olvasom az újságban megjelent cikket, amely újra le rántotta az álarcot Hamvas püspök úr ajlatos arcáról.

Mi, dolgozók, nemcsak itt Szegeden, hanem országsszerilel elítéljük az amerikai imperialista gazemberek támadását a koreai nép ellen, mi tiltakozó gyűléseket rendezünk az ellen a támadás ellen. Mégis van olyan ember, aki nyíltan az imperializmus mellé mer állni és arátlanul ki meri jelelni: Ő is tesz annyit a béke megvédésére, mint mi, dolgozók. Meglátszik csejtelein az, hogy mit tett a mai

napig. Persze a püspök úr szívesen áldaná meg a fegyvert, örömmel „az isteni szertel jelszava aját”, hogy minél több dolgozó pusztuljon el, mert ezt az ő és hozzá hasonló püspök urak egyéni érdekei így kívánják.

En mint egyszerű dolgozó asszony, sokat törtem rajta a fejem, hogyan lehet az, hogy ők, akik a szerefelet prédikálják, miért gyűlölik annyira a dolgozó népet. Ők, akik a tízparancsolatra tanítottak bennünket, miért nem akarják megtanulni azt a parancsolatot belőle: „Ne öl.” Most már tudom: Ők a mi elbutításunkra igyekeztek. De hála demokráciánknak, kinyitott a mi szemünk is. Látluk most már, hogy minden csak üzet volt náluk.

Szörnyű még gondolatnak is, hogy újra háború legyen, azt a sok szépet, amit a dolgozó nép a saját erejéből épített, azt szétrombolják az imperialista gazemberek. Nem lehet ép ésszel rendelkezni, sem országunkban, de sehol a világon az, aki béke helyett a háborút akarja.

Am, ha ők akarják, mi meg védjük a békénket az életünk árán is. Hála a felszabadító Szovjet Hadseregnek és annak bölcs vezetőjének, Sztálin elvtársnak, aki elhozta a szabadságot a részünkre s a mi szerelt vezérünknek, Rákosi Mátyásnak. Pártunknak, mely megantított bennünket arra, hogy ma már tudjuk azt, hogy miénk a gyár, magunknak dolgozunk s a magunkkal védjük, nem a kapitalista tőkét. Harcolunk a saját szabadságunkért és gyermekeink jövőjéért, ne legyenek azok is elnyomottak és elbutítottak, mint mi voltunk a múltban.

Veres Istvánné
Varga Mihály költés és hálógyár.

Gazdag kulturműsor
a szegedi textilüzemek
vasárnapi hangversenyén

A szegedi textilmunkások az újszegedi szabadtéri színpadon este 8 órai kezdettel hangversenyt rendeznek, melyen közreműködik a Szegedi Kenderfonógyár ének-, zene-, tánc- és színtársulatja.

A változatos műsorban Csajkovszkij, Alexandrov, Dunajevszkij, Liszt, Brahms, Puccini műveiből hallhatunk részleteket, ezenkívül több vers, jelenet és népi tánc egészíti ki az előadást.